

ความเป็นมาของปัญหา

ความพึงพอใจในงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการทำงาน ฟลิปโป¹ (Flippo) ไคกล่าวไว้ว่า เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในงานแล้วยอมจะส่งเสริมให้มีกำลังขวัญในการทำงานสูงขึ้น ผู้ปฏิบัติงานจะทำด้วยความรักและความตั้งใจมุ่งหวังที่จะให้โดยผลงานออกมาตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและมีความกระตือรือร้นในอันที่จะทำงานให้สำเร็จดูวางไปด้วยดี และในทางตรงกันข้าม พิกอร์และไมเออร์² (Pigors and Myers) ไคกล่าวไว้ว่า หากบุคคลไม่มีความพึงพอใจในงานก็จะก่อให้เกิดปัญหาหลายประการแก่หน่วยงาน กำลังขวัญในการปฏิบัติงานก็จะต่ำ การปฏิบัติงานก็จะได้รับในทางตรงกันข้าม จะมีปัญหาการโอนการย้าย และการลาออกจากงานตามมาเป็นปัญหายุ่งยากสำหรับผู้บริหารในการวินิจฉัย การควบคุม และเป็นการเสียงบประมาณของหน่วยงานเป็นอันมาก นอกจากนี้ เลทเทอร์³ (Letter) ยังไคกล่าวไว้ว่า งานเป็นย่อเกิดแห่งความพึงพอใจ ดังนั้นการแบ่งงานจึงมีอิทธิพลต่อกิจกรรมและความพึงพอใจ ทำให้บุคคลมีความสนใจในงาน หากเห็นว่าเป็นงานที่สนุกและท้าทาย และงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำมีสาระ กล่าวคือ มีขอบเขตของงานที่กว้างขวาง ไม่ใช่ทำงานอย่างเคี้ยวข้าวแล้วข้าว เอนจะก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายงานได้ง่าย นอกจากนี้ งานนั้น ๆ ควรจะมีความลึกซึ้งพอที่ผู้ทำจะได้ใช้ความคิด ความสามารถ และควบคุมเองไบบาง ไม่ใช่ทำ

¹ Edwin B. Flippo, Management : A Behavioral Approach (Boston : Allyn and Bacon, 1966), pp. 85-98.

² Paul Pigors and Charles A. Myers, Personel Administration (New York : Mcgraw-Hill Book Co., 1973), pp. 215-216.

³ Joseph A. Letter, The Analysis of Organization (New York : John Wiles & Sons, Inc., 1966), pp. 188-192.

แต่งงานง่าย ๆ เท่านั้น

จึงเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในงานมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการบริหารงาน บุคลากร และเมื่อพิจารณาถึงพัฒนาการของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทย ปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่สังเกตเห็นได้ ได้แก่ การขยายตัวของสถาบันเดิม และการก่อตั้งสถาบันใหม่ของรัฐบาลซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว การขยายตัวของสถาบันโดยแยกสาขาออกไปหลาย ๆ แห่งนั้น มีมานานแล้ว เช่น กรมฝึกหัดครู มีวิทยาลัยครูกระจายไปตามจังหวัดต่าง ๆ หรือวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งในสมัยก่อนปี พ.ศ. 2517 ก็มีกระจายกันไปหลายจังหวัด เป็นต้น แต่สำหรับการจัดการอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีหลายวิทยาเขตจัดว่าเป็นของใหม่ และอาจถือว่าเริ่มมีขึ้นในมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นแห่งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2509 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2511 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เมื่อปี พ.ศ. 2514 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปี พ.ศ. 2517 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2523 และล่าสุดได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จะเริ่มมีนักศึกษาในปี พ.ศ. 2525

ลีและโบเวน¹ (Lee and Bowen) ได้จำแนกมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ

1. Flagship System เป็นระบบที่เกิดจากการขยายตัวของวิทยาเขตเดิมที่มีอยู่แล้วโดยการจัดตั้งวิทยาเขตขึ้นใหม่ หรือรวมเอาวิทยาเขตที่มีอยู่แล้วเข้ามาในระบบบริหารเดิมของตน โดยผู้บริหารวิทยาเขตหลักคนเดิม จะเปลี่ยนตำแหน่งมาเป็นผู้บริหารของระบบ แต่จะยังคงเรียกชื่อตามตำแหน่งเดิมว่า President ในขณะที่บริหารสูงสุดของวิทยาเขตสาขาที่ตั้งขึ้นใหม่มีชื่อเรียกตำแหน่งว่า Chancellor ตัวอย่างของมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตระบบนี้ได้แก่ University of California, University of Illinois, University of Missouri, University of Texas, University of Wisconsin เป็นต้น

¹Eugene C. Lee and Frank M. Bowen, The Multicampus University (New York : Mcgraw-Hill Book Co., 1971) pp. 68-113.

2. Consolidated system เป็นระบบซึ่งเกิดจากการรวมสถาบันหรือ วิทยาเขตที่มีอยู่แล้วไว้ในระบบบริหารใหม่เป็นระบบบริหารกลางภายใต้สภามหาวิทยาลัย เดียวกัน และมักจะมีผู้บริหารสูงสุดของระบบเรียกว่า Chancellor โดยมี President เป็นผู้บริหารสูงสุดในแต่ละวิทยาเขต ตัวอย่างของมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตระบบนี้ ได้แก่ University of North Carolina, The California State Colleges, The City University of New York, The State University of New York

ในการศึกษาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตในประเทศไทย สามารถจำแนกประเภท ของมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตโดยมีรูปแบบกว้าง และเพิ่มลักษณะของการจัดวิทยาเขต เป็นแบบร่วมมือ (Cooperative Model) และแบบแข่งขัน (Competitive Model) จะได้รูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

	Flagship System	Consolidated System
Competitive	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (1)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (3)
Cooperative	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล (2)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (4)

แบบที่ 1 ประเภทขยายแบบแข่งขัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระบบนี้เกิด จากการขยายตัวของวิทยาเขตใหญ่(ประสานมิตร) และขยายรูปแบบในเชิงแข่งขันกับ วิทยาเขตต่าง ๆ คือ ทุกวิทยาเขตเปิดคณะวิชาเหมือนกันเป็นการแข่งขันกัน

แบบที่ 2 ประเภทขยายแบบร่วมมือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเหล่านี้ขยายวิทยาเขตเพิ่มโดยเปิดสอนคณะวิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

เช่นวิทยาเขตหนึ่งเปิดสอนทางมนุษยศาสตร์ อีกวิทยาเขตหนึ่งเปิดสอนทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น
แบบที่ 3 ประเภทรวมแบบแข่งขัน ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ระบบนี้เกิดจากการรวมวิทยาเขตต่าง ๆ เข้าด้วยกัน แต่ทุกวิทยาเขตมีคณะวิชาที่เหมือนกันเป็นการแข่งขันกัน
แบบที่ 4 ประเภทรวมแบบร่วมมือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระบบนี้เกิดวิทยาเขตพร้อมกัน แต่เปิดสอนไม่ซ้ำซ้อนกันในแต่ละวิทยาเขต กล่าวคือ วิทยาเขตภาคใหญ่เปิดสอนคณะทางวิทยาศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานีเปิดสอนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของอาจารย์โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่มีรูปแบบการบริหารงานหลายวิทยาเขตในเชิงแข่งขัน จึงได้เลือกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเป็นตัวอย่างที่จะศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากกว่า เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าในปี พ.ศ. 2514 แล้วจะเห็นได้ว่า ในขณะนี้ได้มีการขยายโอกาสทางการอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง ซึ่งนอกจากมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเปิดขึ้นในนี้แล้ว ยังได้มีการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาค้นคว้าชีวิตศึกษาให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ประเทศชาติมีความต้องการกำลังคนมาก โดยการรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เข้าเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา ให้การศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ทำการวิจัยและส่งเสริมเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการตราพระราชบัญญัติ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ 2) ให้โอนสถาบันฯ ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ประกอบด้วยคณะและสำนักต่าง ๆ ดังนี้

วิทยาเขตธนบุรี

1) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1

1 "พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" พ.ศ. 2514, ราชกิจจานุเบกษา

2) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 1

3) คณะพลังงานและวัสดุ

วิทยาเขตพระนครเหนือ

1) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2

2) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 2

3) สำนักพัฒนาและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการศึกษาขั้นสูงเทคนิค

วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

1) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 3

2) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3) คณะเทคโนโลยีการเกษตร

4) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 3

5) สำนักวิจัยและบริการคอมพิวเตอร์

จึงเห็นได้ว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงเทียบเท่ามหาวิทยาลัย จึงมีภารกิจที่จะต้องกระทำ 4 ประการ คือ สอน วิจัย อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และบริการทางวิชาการแก่สังคม การรวมกันของวิทยาลัยต่าง ๆ ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกลายสภาพเป็นสถาบันที่มีรูปแบบหลายวิทยาเขต

จากประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าและรูปแบบของการบริหารงานมหาวิทยาลัยในลักษณะหลายวิทยาเขต ทำให้ทราบว่า สถาบันฯ นอกจากแต่ละวิทยาเขตมีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นผู้บริหารงานแล้ว แต่ละวิทยาเขทยังมีคณะวิชาที่เรียกชื่อเหมือนกันอยู่ 2 คณะวิชา คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ซึ่งโดยแท้จริงแล้วสถาบันฯ ควรมีเพียงสองคณะตั้งอยู่ที่วิทยาเขตใดวิทยาเขตหนึ่ง ไม่ใช่ทุกวิทยาเขต นอกจากนี้สถาบันที่เกิดจากการรวมตัวของวิทยาลัยเทคนิค 3 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งเคยมีอิสระในการบริหารงานมาก่อน จึงเป็นการทำหายตอการก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานร่วมกันอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดการศึกษาของแต่ละวิทยาเขตก็เป็นที่ไปในลักษณะแข่งขันกันตลอดเวลา เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

ความพึงพอใจในงานของอาจารย์ในคณะทั้งสองของสถาบันแห่งนี้ โดยการเปรียบเทียบกันว่า อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในที่ต่างกัน จะมีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันหรือเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษามาก่อน ผู้วิจัยหวังว่าผลการศึกษาคั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและวางแผนพัฒนาสถาบันฯ โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลซึ่งยังขาดอยู่แก่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทุมวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อศึกษาถึงสภาพความพึงพอใจของอาจารย์ในสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในแต่ละวิทยาเขต
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในงานของอาจารย์ระหว่างวิทยาเขตทั้งสาม
- 3) เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน และความไม่พึงพอใจในงานของอาจารย์ในสถาบัน และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของความพึงพอใจระหว่างวิทยาเขตทั้งสาม

สมมุติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจโดยทั่วไป และความพึงพอใจในองค์ประกอบที่คาดหวังในลักษณะต่าง ๆ คือ ลักษณะของงานที่ทำ การนิเทศงาน ความมั่นคงในงาน การค่าเนื้องานภายใน สถานที่และสภาพการทำงาน รายได้ โอกาสก้าวหน้า ลักษณะทางสังคม การติดต่อสื่อสาร และผลตอบแทนที่ได้จากการทำงาน โดยมีสมมุติฐาน ดังนี้

- 1) ความพึงพอใจในงานของอาจารย์ที่ทำการสอนต่างวิทยาเขตแตกต่างกัน
- 2) ความพึงพอใจในงานของอาจารย์ที่ทำการสอนคณะวิชาที่เรียกชื่ออย่างเดียวกัน แต่ต่างวิทยาเขตแตกต่างกัน
- 3) ความพึงพอใจในงานของอาจารย์ที่ทำการสอนต่างคณะวิชาในวิทยาเขตเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้ เป็นการวิจัยในลักษณะการบริหารงานบุคคลแบบหลายวิทยาเขต โดยที่ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยมาก่อนจึงคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนอกจากผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในองค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและวางแผนพัฒนาสถาบัน โดยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้บริหารนำไปพิจารณาปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมให้อาจารย์มีความพึงพอใจในงานเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของอาจารย์ อันจะเป็นผลดีต่อสถาบันและประเทศชาติสืบไป

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1) การสุ่มตัวอย่าง ใ้วิธีแยกกลุ่ม (Stratified Random Sampling) โดยเลือกอาจารย์ประจำที่ทำการสอนไม่น้อยกว่า 6 เดือน วิทยาเขตละ 2 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 237 คน

2) สุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากตามรายชื่ออาจารย์ประจำในแต่ละคณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความพึงพอใจในงานในตอนแรกได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกิลเมอร์และคณะ¹

¹Van Haller B. Gilmer and Others, Industrial and Organization Psychology (New York : McGraw-Hill Book Co., 1971), pp. 259-260.

(Gilmer and Others) ซึ่งมีทั้งหมด 10 องค์ประกอบ และผู้วิจัยได้เพิ่มแบบสอบถาม จักอันคัมความสำคัญแบบปลายเปิดขึ้นในตอนที่สอง โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและนำไปทดสอบหา ความเชื่อถือและความสมบูรณ์แล้ว ลักษณะของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนแรก ถามรายละเอียดบางประการเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ เช่น อายุ เพศ ระยะเวลาการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น

ตอนสอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพความพึงพอใจในงานของอาจารย์ ใน องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะของงานที่ทำ การนิเทศงาน ความมั่นคง สถานที่ทำงาน สภาพการทำงาน รายได้ โอกาสก้าวหน้า ลักษณะทางสังคม การติดต่อดสื่อสาร และผลตอบแทน ที่ได้จากการทำงาน จำนวน 50 ข้อ

ตอนสาม เป็นแบบสอบถามแบบจักอันคัมความสำคัญ และแบบปลายเปิด เพื่อให้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้จักอันคัมความสำคัญและได้เขียนถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความ พึงพอใจ และความไม่พึงพอใจในการทำงานในวิทยาเขตต่าง ๆ

สำหรับตอนสอง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวของ ลีเคอร์ท (Likert Scale)

การกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกใช้วิธี Arbitrary Weighting คือ กำหนด ให้แต่ละตัวมีน้ำหนัก 5 ของควยกัน คือ 1, 2, 3, 4, 5

การตรวจแบบสอบถามและการตรวจให้คะแนน ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องกา เครื่องหมายลงในช่องที่อยู่ด้านหลังข้อความซึ่งมีอยู่ 5 ช่อง โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนของ ตัวเลือกแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อที่	หมายถึง	น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
:: 2	::	น้อยหรือค่อนข้างน้อย	"	2	"
:: 3	::	ปานกลาง	"	3	"
:: 4	::	มาก	"	4	"
:: 5	::	มากที่สุด	"	5	"

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบ (Tryout) หากความเชื่อถือกับอาจารย์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำมาแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความเชื่อถือของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Method) แบบหาคาสสัมพันธ์ระหว่างข้อถูกและข้อผิด โดยหาคาสสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) และปรับค่าด้วยสูตรของสเปียร์แมน-บราวน์ (Spearman-Brown step-up techniques)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นอาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเฉพาะคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ของทุกวิทยาเขต และในขณะที่ยังดำรงวิทยฐานะนี้กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถาบันฯ ในวิทยาเขตต่าง ๆ คือ วิทยาเขตธนบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ และวิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มาไม่น้อยกว่า 6 เดือน นับจากวันที่ได้รับเข้าเป็นอาจารย์ในขณะนั้น ๆ

2) การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า คานต่าง ๆ ดังนี้

ก. องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในวิทยาเขตต่าง ๆ

ข. องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในวิทยาเขตต่าง ๆ

ค. ระดับแห่งความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในวิทยาเขตต่าง ๆ

ง. การเปรียบเทียบระหว่างความพึงพอใจในคานต่าง ๆ ระดับความพึงพอใจ องค์ประกอบแห่งความพึงพอใจระหว่างแต่ละวิทยาเขตและแต่ละคณะวิชา

จ. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคานต่าง ๆ

ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย

ความพึงพอใจในการทำงาน (Job Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ตอบบรรดาตัวแปรต่าง ๆ คือ ลักษณะของงานที่ทำ การนิเทศงาน ความมั่นคงในงาน การดำเนินงานภายใน สถานที่และสภาพการทำงาน รายได้ ความก้าวหน้าในการทำงาน ลักษณะทางสังคม การศึกษาคือสื่อสาร และผลตอบแทนที่ได้จากการทำงาน ของ อาจารย์ในสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า

คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาเขตชลบุรี

คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาเขตพระนครเหนือ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ 3 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร

ลาคกระบัง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 1 หมายถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ วิทยาเขตชลบุรี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 2 หมายถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ วิทยาเขตพระนครเหนือ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ 3 หมายถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาคกระบัง

อาจารย์ (Faculty Members) หมายถึง อาจารย์ประจำที่ทำหน้าที่สอนใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทั้ง 3 วิทยาเขต ในตำแหน่งทางวิชาการ คือ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่ปฏิบัติงานในคณะนั้น ๆ มาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และในขณะที่ทำการสำรวจยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในคณะนั้น ๆ